

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: **J.-H. s.r.o.**, so sídlom P., IČO: X., zastúpený: *JUDr. M. M.*, advokátka so sídlom Ž., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská č. 32, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. N/0346/04/07 zo dňa 16.01.2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/42/2008-43 zo dňa 21.07.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/42/2008-43 zo dňa 21. júla 2009 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. N/0346/04/07 zo dňa 16. januára 2008 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. N/0346/04/07 zo dňa 14. novembra 2007, mení v časti výroku, ktorým bola potvrdená uložená pokuta tak, že žalobcovi ukladá podľa § 18 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 6 zákona č. 119/2010 Z. z. o obaloch a o zmene zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pokutu vo výške 500 €, ktorú je povinný žalobca zaplatiť na účet vedený v Štátnej pokladnici uvedený v prvostupňovom rozhodnutí č. N/0346/04/07 zo dňa 14. novembra 2007, do 30 dni odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 42/2008-43 zo dňa 21.07.2009 **potvrďuje**.

Žalobcovi náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 3S/42/2008-43 zo dňa 21.07.2009 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. N/0346/04/07 zo dňa 16.01.2008, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. N/0346/04/07 zo dňa 14.11.2007, ktorým žalobcovi pre porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 5 a § 7 ods. 6 zákona č. 529/2002 Z.z. o obaloch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uložil podľa § 17 ods. 2 písm. d/ zák. č. 529/2002 Z. z. pokutu vo výške 105 000,-- Sk.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že správne orgány postupovali v konaní v medziach zákona rešpektujúc ústavné a zákonné práva žalobcu, pričom ani v procesnom postupe správnych orgánov sa nevyskytli také vady, ktoré by mali za následok nezákonnosť vydaných rozhodnutí.

Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Správne zistil skutkový stav a vyvodil právny záver v tom zmysle, že došlo k poškodeniu práv spotrebiteľa pri nedodržaní povinností odobrať zálohované obaly bez viazania na nákup tovaru a informovať spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov. Inšpektori SOI vykonali kontrolu za účasti zamestnanca žalobcu, ktorú považoval krajský súd za dostatočnú. Predmetom kontroly SOI je zistenie skutkového stavu vyskytujúceho sa na mieste a v čase kontroly a jeho zaznamenanie do inšpekčného záznamu. Krajský súd sa stotožnil s názorom žalovaného, že pri kontrole uskutočňovanej touto formou je účasť osoby vystupujúcej na strane kontrolovanej osoby prítomnej pri kontrole nevyhnutná. Pri kontrole uskutočňovanej v takýchto prevádzkach nie je potrebná prítomnosť osoby oprávnenej konať v mene spoločnosti, ale osoby znalej pomerov na prevádzke, preto aj kontrola bola uskutočnená za prítomnosti zamestnanca pracujúceho na kontrolovanej prevádzke, keď vedúca kontrolovanej prevádzky nebola počas kontroly na prevádzke prítomná. Osoby prítomné pri kontrolách SOI majú aktívne spolupracovať s inšpektormi SOI pri vykonávaní kontroly a následne v závere kontroly majú možnosť vo vysvetlivke k inšpekčnému záznamu uviesť svoje vyjadrenie k spísanému skutkovému stavu, pri zisťovaní ktorého boli osobne prítomní a teda mali možnosť namietat' priamo pri kontrole stav zaznamenaný inšpektormi do inšpekčného záznamu. Zo zápisu nie je zrejmé, že by zamestnanec spoločnosti počas kontrolného nákupu chcel odobrať predmetné obaly

s tým, že by informoval inšpektorov SOI vystupujúcich v pozícií spotrebiteľov o tom, že uvedené potrebuje konzultovať s centrálou spoločnosti.

Žalovaný správne zistil, že žalobca je osobou, ktorá uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch, pričom ustanovenie § 2 ods. 3 písm. c/ zákona o obaloch obsahuje definíciu uvedenia do obehu, ktorým sa rozumie odplatné alebo bezodplatné odovzdávanie obalu alebo baleného výrobku inej osobe na určenie distribúcie alebo použitia s výnimkou uvedenia obalu alebo baleného výrobku na trh.

Čo sa týka porušenia § 7 ods. 6 zákona o obaloch z inšpekčného záznamu vyplýva, že spotrebiteľia neboli vhodným spôsobom informovaní o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov. Vhodný spôsob je podľa súdu taký spôsob informovanosti, aby tento bol viditeľný každému spotrebiteľovi, či už vyvesením na stene alebo výveskou pri pokladni, resp. iným viditeľným spôsobom.

Podľa § 17 ods. 2 písm. d/ za porušenie § 7 ods. 5 zákona o obaloch možno uložiť pokutu od 100 000,-- Sk do 1 000 000,-- Sk. Žalovaný uložil žalobcovi pokutu v najnižšej hranici zákonom stanovenej sadzby a preto krajský súd výšku uloženej pokuty pokladá za primeranú.

Podľa § 18 ods. 2 zákona o obaloch, žalovaný pri uložení pokuty prihliadal najmä na závažnosť a čas trvania protiprávneho konania, na rozsah ohrozenia zdravia ľudí a životného prostredia, prípadne na mieru ich poškodenia. V danom prípade došlo k porušeniu zákona zo strany žalobcu tým, že si nespĺnil povinnosť odobrať zálohové obaly bez obmedzenia množstva a viazania tohto odberu na nákup tovaru. Žalovaný vzal do úvahy tiež následky zisteného protiprávneho konania spočívajúce v znemožnení spotrebiteľovi správať sa ekologicky, ako aj v poškodení jeho majetku, keď jeho právo na vrátenie finančnej čiastky zaplatenej za zálohované vratné obaly bolo podmienené nákupom iných výrobkov. Z hľadiska času trvania protiprávneho konania prihliadol správny orgán na čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trval minimálne v čase vykonania kontroly dňa 30.10.2007. Zohľadnená bola aj skutočnosť, že zo strany žalobcu nebola dodržaná povinnosť vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov, hoci je to právo spotrebiteľa priznané zákonom.

Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdil. Krajský súd mal za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Namietal, že pri výkone štátneho dozoru sa v zmysle požiadavky § 19 ods. 5 zákona o obaloch nepostupovalo podľa osobitného predpisu, ktorým je zák.č. 10/1996 Z.z. v platnom znení. Táto požiadavka zákona nebola

pri výkone kontroly SOI splnená, konkrétne minimálne požiadavky stanovené v § 11 ods. 2 písm. d/, e/, f/, g/, h/, j/ a § 13 ods. 7 cit. zákona.

Záver žalovaného, že SOI v danom prípade postupovala podľa zák. č. 128/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov, na ktorý odkazuje § 19 ods. 6 zákona o obaloch je právne irelevantný. V zmysle § 19 ods. 6 zákona o obaloch SOI vykonáva štátny odborný dozor pre obaly a odpady z obalov v rozsahu svojej pôsobnosti podľa zák.č. 128/2002 Z.z., čo ale neznamená, že s ohľadom na uvedené ustanovenie nie je SOI ako orgán štátneho odborného dozoru povinná pri výkone štátneho dozoru postupovať podľa osobitného predpisu, ktorým je zák.č. 10/1996 Z.z.

Právny názor krajského súdu, že žalobca je osobou, ktorá uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch považuje žalobca za právne irelevantný vzhľadom na znenie zákonnej úpravy povinnosti stanovenej v § 7 ods. 5 zákona o obaloch a definície pojmu uvádzania do obehu výrobkov v zálohovaných obaloch.

Zo znenia ustanovenia § 2 ods. 3 písm. c/ zákona o obaloch jednoznačne vyplýva, že uvedením do obehu sa rozumie odovzdanie obalu alebo baleného výrobku inej osobe na účely distribúcie (maloobchodný predaj konečnému spotrebiteľovi). Žalobca je v kontrolovanej prevádzke v pozícii predajcu konečnému spotrebiteľovi, ktorému boli obaly resp. balené výrobky odovzdané povinnou osobou, resp. tým kto uvádza tieto obaly na trh, resp. do obehu (povinná osoba - výrobca, dovozca, veľkosklad).

S poukazom na vyššie uvedené povinnosť stanovená v § 7 ods. 5 zákona o obaloch sa nevzťahuje na žalobcu ako maloobchodného predajcu, ale na ten podnikateľský subjekt, ktorý žalobcovi odovzdal obaly, resp. balené výrobky na účely distribúcie. K takémuto záveru žalobcu odôvodňuje skutočnosť, že ustanovenie § 7 ods. 5 zákona o obaloch nerieši otázku uvádzania do obehu výrobkov v takýchto zálohovaných obaloch predajom spotrebiteľovi, ako je tomu v ustanoveniach § 7 ods. 4 a ods. 6 zákona o obaloch.

Žalobca ďalej nesúhlasí so záverom žalovaného o zistenom porušení povinnosti stanovenej v § 7 ods. 6 zákona o obaloch, a to nesplnenie povinnosti v kontrolovanej prevádzke vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov. Žalobca opätovne zdôrazňuje, že ceny pre zálohované vratné obaly sa nachádzajú v cenníku registračnej pokladne. Okrem toho na kontrolovanej prevádzke bol v čase kontroly prístupný cenník k nahliadnutiu v prípade záujmu spotrebiteľa. Uvedený spôsob informácie považuje žalobca za dostatočné v súlade s požiadavkou zákona „... vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa ...“. Záver žalovaného, že spotrebiteľ má právo byť informovaný o výške zálohy vhodným spôsobom bez toho, aby sa na túto skutočnosť mal pýtať v prevádzkarni, nepovažuje žalobca za dostatočne presvedčivý.

Žalobca má za to, že zo strany prvostupňového správneho orgánu absentoval výrok rozhodnutia tak, ako to má na mysli ustanovenie § 47 ods. 2 správneho poriadku. Výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu obsahoval označenie účastníka konania, času spáchania skutku, nepresnú špecifikáciu spáchaného skutku a uloženie pokuty žalobcovi, chýbalo minimálne miesto spáchania skutku.

Žalovaný ako odvolací správny orgán, taktiež zásadu určitosti a zrozumiteľnosti výroku nerešpektoval, pretože z jeho rozhodnutia vyplýva, že odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Výrok žalovaného nemá podľa názoru žalobcu náležitosti § 47 ods. 2 správneho poriadku. Keďže žalovaný neodstránil vady výroku, taktiež svojím rozhodnutím porušil ustanovenia o správnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/42/2008-43 zo dňa 21.07.2009 zmenil tak, že rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. N/0346/03/07 zo dňa 16.01.2008, ako aj rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. N/0346/03/2007 zo dňa 14.11.2007 zruší a vec vráti na ďalšie konanie a žalovanému uloží povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 05.10.2009 k odvolaniu žalobcu uviedol, že pri výkone kontroly inšpektori SOI spisujú inšpekčný záznam, ktorý je súčasťou spisu. Práve inšpekčný záznam obsahuje popis skutkového stavu zisteného v čase kontroly na prevádzke s tým, že k jeho obsahu sa má možnosť vyjadriť osoba prítomná pri kontrole za spoločnosť. Takáto osoba nevyjadrila žiadne námietky k obsahu inšpekčného záznamu zo dňa 30.10.2007. Zásadné námietky týkajúce sa obsahu zápisu v inšpekčnom zázname začal žalobca uplatňovať až vtedy, keď mu bolo oznámené začatie správneho konania vo veci porušenia § 7 ods. 5 a 6 zák.č. 529/2002 Z.z. o obaloch.

Orgány štátnej správy pre obaly a odpady z obalov sú uvedené v § 11 zákona o obaloch. Slovenská obchodná inšpekcia medzi nimi v tomto ustanovení uvedená nie je, až v § 19 ods. 6 cit. zákona je uvedené, že štátny dozor pre obaly a odpady z obalov vykonáva aj Slovenská obchodná inšpekcia, pričom v danom prípade zákon odkazuje na zák.č. 128/2002 Z.z. Požiadavku postupu SOI podľa zák.č. 10/1996 Z.z. preto považuje žalovaný za neopodstatnenú.

Žalobca ako predávajúci podľa názoru žalovaného spĺňa definíciu osoby uvádzajúcej do obehu výrobky v zálohovaných obaloch v zmysle § 2 ods. 3 písm. c/ zákona o obaloch. Pojem *ten, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch*, ktorý používa § 7 ods. 5 zákona o obaloch je podľa názoru žalovaného len širším pomenovaním skupiny subjektov, do ktorej patria aj subjekty uvádzajúce do obehu výrobky v zálohovaných obaloch predajom spotrebiteľovi.

Čo sa týka porušenia povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 6 zákona o obaloch, z inšpekčného záznamu zo dňa 30.10.2007 vyplýva, že spotrebiteľia neboli vhodným spôsobom informovaní o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov, z uvedeného záznamu nevyplýva, že by boli tieto informácie poskytnuté spotrebiteľom akýmkoľvek iným spôsobom. Žalobcom popísaný spôsob poskytnutia informácií v cenníku registračnej pokladne nemožno podľa názoru žalovaného považovať za dostačujúci, keďže nie je viditeľný pre spotrebiteľa.

V súvislosti s namietanou neurčitosťou výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je potrebné uviesť, že výrok predmetného rozhodnutia obsahuje nielen označenie účastníka konania, porušených zákonných povinností, ale aj dátum a miesto spáchania skutku (vo výroku rozhodnutia je špecifikovaná prevádzkareň, kde bolo zistené porušenie zákonných povinností zo strany žalobcu). Žalovaný zastáva názor, že vo výroku rozhodnutia bolo dostačujúcim spôsobom popísané aj sankcionované protiprávne konanie.

Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/42/2008-43 zo dňa 21.07.2009 potvrdil a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom podľa § 250ja ods. 2 veta druhá O.s.p. a nariadil vo veci pojednávanie na deň 09.09.2010. Po vypočutí prítomných zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, po oboznámení obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, odvolací súd vo veci vyhlásil rozsudok, ktorým čiastočne zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/42/2008-43 zo dňa 21.07.2009 tak, že zmenil rozhodnutie žalovaného zo dňa 16.01.2008 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj č. N/0346/04/07 zo dňa 14.11.2007, v časti výroku, ktorým bola *potvrdená uložená pokuta* a žalobcovi uložil podľa § 18 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 6 zákona č. 119/2010 Z.z. o obaloch a o zmene zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, *pokutu vo výške 500 €*.

Vo zvyšnej časti rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 42/2008-43 zo dňa 21.07.2009 potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti

verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie správneho orgánu“).

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z predloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že pracovníci Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj vykonali v prevádzkarni J.-H., s.r.o. – čerpacia stanica L. dňa 30.10.2007 kontrolu na dodržiavanie zák.č. 529/2002 Z.z.

Inšpektori požadovali odobratie 12 ks 0,5 l pivových fliaš – obalov, ktoré prítomný pracovník odmietol odobrať s odôvodnením, že spotrebiteľ si musí aj zakúpiť 12 ks 0,5 l pív v predajni. V čase kontroly sa v predaji prevádzky spoločnosti nachádzali zálohované obaly a predaj 0,5 l piva fľašového. V protokole je ďalej uvedené, že inšpektori neboli v predajni prevádzky vhodným spôsobom informovaní o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov.

Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj začal podľa § 18 ods. 2 zák.č. 71/1967 Zb. voči žalobcovi správne konanie o uložení pokuty podľa § 17 ods. 2 písm. d/ zák.č. 529/2002 Z.z. Žalobcu poučil, že v zmysle § 33 ods. 2 zák.č. 71/1967 Zb. má žalobca možnosť vyjadriť sa k zisteným nedostatkom písomne do 5 dní odo dňa doručenia oznámenia o začatí správneho konania, prípadne navrhnúť doplnenie dokazovania.

K oznámeniu o začatí správneho konania zaslal žalobca vyjadrenie zo dňa 08.11.2007, doručené Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Nitre pre Nitriansky kraj dňa 12.11.2007, v ktorom uviedol, že pokiaľ ide o vrátenie fliaš bez následného nákupu tovaru, takýto postup považuje spoločnosť za storno doklad. Vystavenie storno dokladu je zamestnanec povinný konzultovať s centrálou spoločnosti vždy ad hoc. Žalobca pri uzatváraní pracovných zmlúv so svojimi zamestnancami týchto riadne poučil a na vratné obaly existujú interné pokyny žalobcu. Porušenie týchto interných pokynov sa kvalifikuje ako porušenie pracovnej disciplíny zvlášť hrubým spôsobom. Z vyjadrenia zamestnanca prítomného pri kontrole jednoznačne vyplynulo, že pracovníci kontrolného orgánu po informácii, že storno tovar za prevzaté obaly musí konzultovať s centrálou, nežiadali o vykonanie takéhoto postupu, uviedli pracovníka svojim konaním do omylu. Žalobca ďalej nesúhlasil s tým, že by spoločnosť vhodným spôsobom neinformovala spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov. Všetky ceny pre jednotlivé druhy obalov sa nachádzajú v cenníku registračnej pokladne. Cenník je prístupný k nahliadnutiu spotrebiteľovi a nachádza sa na čerpacej stanici J. L.

Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Nitre pre Nitriansky kraj rozhodnutím č. N/0346/04/07 zo dňa 14.11.2007 žalobcovi, prevádzkareň: ČS – PH J. – H., L. pre porušenie povinnosti podľa zákona č. 529/2002 Z.z., a to

1. § 7 ods. 5 citovaného zákona tým, že žalobca v čase kontroly dňa 30.10.2007 uvádzal do obehu výrobky v zálohovaných obaloch, ***viazal odber 12 ks 0,5 l pivových fliaš na nákup tovaru – 12 ks 0,5 l piva***
2. § 7 ods. 6 citovaného zákona tým, že žalobca v čase kontroly dňa 30.10.2007 uvádzal do obehu výrobky v zálohovaných obaloch, ***neinformoval spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov žiadnym spôsobom,***

uložila podľa § 17 ods. 2 písm. d/ zák.č. 529/2002 Z.z. **pokutu vo výške 105 000,-- Sk.**

V čase, keď malo dôjsť k porušeniu povinností vyplývajúcich žalobcovi z ustanovení § 7 ods. 5 a § 7 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z., t.j. 30.10.2007, platil zák.č. 529/2002 Z.z. v znení zák.č. 733/2004 Z.z.

Podľa § 19 ods. 1 zák.č. 529/2002 Z.z. štátny dozor pre obaly a odpady z obalov je zisťovanie, ako sa dodržiava tento zákon, všeobecne záväzné právne predpisy vydané na jeho vykonanie a povinnosti vyplývajúce z rozhodnutí vydaných na základe tohto zákona.

Podľa § 19 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z. pri výkone štátneho dozoru sa postupuje podľa osobitného predpisu (zák.č. 10/1996 Z.z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov).

Podľa § 19 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z. štátny dozor pre obaly a odpady z obalov vykonáva aj Slovenská obchodná inšpekcia.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, že pri výkone štátneho dozoru nebolo postupované podľa zák.č. 10/1996 Z.z., avšak neuviedol ako by táto okolnosť mohla ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože nie každá vada konania je dôvodom na jeho zrušenie (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Z inšpekčného záznamu – protokolu zo dňa 30.10.2007 vyplýva, že zamestnanec žalobcu odmietol zálohované obaly odobrať, pričom ich odber viazal na nákup tovaru. Zodpovedný zamestnanec mal možnosť vyjadriť sa a namietat' kontrolné zistenia pri podpise protokolu. Tento však žiadne námietky voči zneniu protokolu nevzniesol.

Ani tvrdenie žalobcu, že zamestnanec pri odbere zálohovaných obalov, bez nákupu tovaru, by musel vykonať storno v pokladni a vystavenie storno dokladu by bol povinný konzultovať s centrárou spoločnosti, a že pracovníci kontrolného orgánu po informácii, že storno tovar za prevzaté obaly musí konzultovať s centrárou, nežiadali o vykonanie takéhoto postupu, nemôže obstať, pretože ani interný pokyn nezbavuje žalobcu zákonnej povinnosti odobrať obaly bez viazania na nákup tovaru. *Zamestnanec žalobcu bol povinný zálohované obaly odobrať a následne mohol vykonať storno v pokladni. Nie je možné podmieňovať odber obalov tým, či spotrebiteľ žiada obaly odobrať aj napriek tomu, že zamestnanec musí vykonať storno v pokladni.*

Podľa najvyššieho súdu, ani námietky žalobcu ohľadom postupu kontrolného orgánu, nie sú spôsobilé vyvrátiť skutkové zistenie, že došlo k porušeniu povinnosti pri zbere zálohovaných opakovane použiteľných obalov, pretože žalobca toto porušenie povinnosti nevyvrátil žiadnym dôveryhodným dôkazom, ale len konštatoval, že správny orgán nepostupoval podľa zák.č. 10/1996 Z.z., hoci podľa neho postupovať mal.

Preto senát Najvyššieho súdu SR postup prvostupňového správneho orgánu nepovažoval za vadu konania, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pre ktorú by musel zrušiť napadnuté rozhodnutie správneho orgánu.

Žalobca ďalej namietal, že povinnosť stanovená v § 7 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z. sa nevzťahuje na žalobcu ako maloobchodného predajcu, ale na ten podnikateľský subjekt, ktorý žalobcovi odovzdal obaly, resp. balené výrobky na účely distribúcie. Takýto záver žalobcu odôvodňuje skutočnosť, že ustanovenie § 7 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z. nerieši otázku uvádzania výrobkov do obehu v takýchto zálohovaných obaloch predajom spotrebiteľovi, ako je tomu v ustanoveniach § 7 ods. 4 a § 7 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z.

Podľa § 7 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z. povinná osoba **alebo ten, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch**, je povinný odoberať tieto obaly bez obmedzenia množstva a bez viazania tohto odberu na nákup tovaru, dodržať výšku zálohy ustanovenú vo vykonávacom predpise podľa odseku 10 a vrátiť zálohu v plnej výške.

Podľa § 17 ods. 2 písm. d/ zák.č. 529/2002 Z.z. pokutu od 100 000,-- Sk do 1 000 000,-- Sk uloží príslušný orgán štátnej správy pre obaly a odpady z obalov tomu, kto poruší povinnosti pri zbere zálohovaných obalov, ktoré nie sú opakovateľne použiteľné, ustanovené v § 7 ods. 3 a povinnosti pri zbere zálohovaných opakovane použiteľných obalov ustanovené v § 7 ods. 5 až 7,

Podľa § 2 ods. 3 písm. c/ zák.č. 529/2002 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie **uvedením do obehu odplatné alebo bezodplatné odovzdanie obalu alebo baleného výrobku inej osobe na účely distribúcie alebo použitia** s výnimkou uvedenia obalu alebo baleného výrobku na trh.

Povinnosť stanovená v § 7 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z. sa týka povinnej osoby (§ 2 ods. 3 písm. b/ zák.č. 529/2002 Z.z.), ale aj toho, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch (§ 2 ods. 3 písm. c/ zák.č. 529/2002 Z.z.). Na žalobcu sa vzťahuje povinnosť stanovená v § 7 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z., pretože je osobou, ktorá uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch v zmysle § 2 ods. 3 písm. c/ zák.č. 529/2002 Z.z., pretože predáva tieto výrobky inej osobe na účely priameho použitia (predaj spotrebiteľovi).

Povinnosť podľa § 7 ods. 4 a § 7 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z. sa vzťahuje na povinnú osobu a toho, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch predajom spotrebiteľovi,

teda túto povinnosť nemá ten, kto odovzdáva obaly alebo balené výrobky inej osobe na účely distribúcie.

Podľa § 7 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z. povinná osoba alebo ten, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných obaloch predajom spotrebiteľovi v prevádzkarni, je povinný zabezpečiť, aby tieto obaly boli v tejto prevádzkarni odoberané po celý čas prevádzky, a zároveň je povinný vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov a o zmenách druhov zálohovaných opakovane použiteľných obalov.

Povinnosť vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov súvisí s povinnosťou predávajúceho označovať výrobky predajnou cenou podľa zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podľa názoru najvyššieho súdu vhodný spôsob informovania spotrebiteľa o výške zálohy je vyvesením tejto informácie na stene v prevádzkarni, aby mal spotrebiteľ možnosť zistiť výšku zálohy bez toho, aby sa na to musel pýtať predávajúceho. Preto za vhodný spôsob nemožno považovať cenník registračnej pokladne, ktorý využívajú zamestnanci pri účtovaní do pokladne.

Najvyšší súd sa ďalej zaoberal výrokovou časťou rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, tak ako bola namietaná v odvolaní proti rozsudku krajského súdu. Výrok rozhodnutia o správnom delikte musí tento delikt špecifikovať tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným, preto musí obsahovať zákonné ustanovenie, ktoré bolo konaním účastníka konania porušené, popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne iné skutočnosti potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným.

Rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. N/0346/04/07 zo dňa 14.11.2007 obsahuje zákonné ustanovenia, ktoré boli žalobcom porušené: § 7 ods. 5, § 7 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z.; popis skutkov správnych deliktov: v čase kontroly účastník konania, ktorý uvádzal do obehu výrobky v zálohovaných obaloch, viazal odber 12 ks 0,5 l pivových fliaš na nákup tovaru 12 ks 0,5 l piva v čase kontroly, žalobca, ktorý uvádzal do obehu výrobky v zálohovaných obaloch, neinformoval spotrebiteľa o výške zálohy pre jednotlivé druhy obalov žiadnym spôsobom; miesto spáchania: prevádzkareň ČS – PH J. – H., L., čas spáchania: 30.10.2007. Takéto vymedzenie skutku možno považovať za dostatočne konkrétne, vylučujúce možnosť zámeny prejednávaneho skutku s iným skutkom.

Ústavná záruka vyjadrená v čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky spočívajúca v trestaní podľa nového zákona, pokiaľ je takáto právna úprava pre páchatel'a priaznivejšia, platí aj v konaní o sankcii za správny delikt. Tzn., že nie je možné trestať podľa starého zákona v dobe účinnosti zákona nového, ak nová právna úprava konkrétnu skutkovú podstatu neprevzala alebo ak nová právna úprava stanovuje miernejšiu sankciu za rovnaké konanie (napr. nižšiu výmeru pokuty).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý má možnosť konať v plnej jurisdikcii a rozhodnúť o peňažnej sankcii a nahradiť tak rozhodnutie správneho orgánu (§ 250j ods. 5 O.s.p.), sa musel vysporiadať s tým, či opísané skutky sú správnymi deliktami aj podľa novej právnej úpravy, a pokiaľ áno, či tresty za takéto správne delikty nie sú podľa novej právnej úpravy miernejšie.

V čase rozhodnutia najvyššieho súdu platí zák.č. 119/2010 Z.z. o obaloch a o zmene zák.č. 223/2001 Z.z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinný od 01.05.2010.

Podľa § 6 ods. 5 zák.č. 119/2010 Z.z. povinná osoba a ten, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných opakovane použiteľných obaloch, sú povinní odoberať zálohovane opakovane použiteľné obaly rovnakého druhu a rovnakého typu, ktoré uviedli na trh alebo do obehu, bez obmedzenia množstva a bez viazania tohto odberu na nákup tovaru a vrátiť záloh v plnej výške.

Podľa § 6 ods. 6 zák.č. 119/2010 Z.z. povinná osoba a ten, kto uvádza do obehu výrobky v zálohovaných opakovane použiteľných obaloch predajom spotrebiteľovi v prevádzkarni, sú povinní zabezpečiť odber obalov podľa odseku 5 v tejto prevádzkarni po celý čas prevádzky a vhodným spôsobom informovať spotrebiteľa o výške zálohu pre jednotlivé druhy zálohovaných opakovane použiteľných obalov a o zmenách druhov zálohovaných opakovane použiteľných obalov; vrátenie zálohu spotrebiteľovi sa pri vrátení zálohovaného obalu zaručuje.

Podľa § 18 ods. 2 písm. c/ zák.č. 119/2010 Z.z. **pokutu do 332 000 €** uloží príslušný orgán štátnej správy pre obaly a odpady z obalov tomu, kto poruší povinnosti ustanovené v § 6 ods. 3 až 10.

Správnemu deliktu podľa § 7 ods. 5 zák.č. 529/2002 Z.z. zodpovedá správny delikt vymedzený v § 6 ods. 5 zák.č. 119/2010 Z.z. a deliktu podľa § 7 ods. 6 zák.č. 529/2002 Z.z. delikt podľa § 6 ods. 6 zák.č. 119/2010 Z.z

Uloženie sankcie zjavne nezodpovedajúcej povahe a závažnosti správneho deliktu je podľa názoru súdu v rozpore s článkom 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústava) .

Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie zákonov musí byť v súlade s ústavou, v danom prípade s článkom 1 ods. 1 a článkom 50 ods. 6. Právna istota a spravodlivosť, ako princípy materiálneho právneho štátu podľa názoru súdu nepripúšťajú v individuálnych prípadoch aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahe skutku a jeho dôsledkom, a to ani vtedy, ak zákonodarca v záujme generálnej prevencie chcel prísnosťou a určením dolnej hranice

zákonného rozpätia výšky sankcie (od 100 000,-- Sk) bez úpravy kritérií jej uloženia, chrániť závažný verejný záujem. Súd je však pri ukladaní sankcie povinný vychádzať z princípu prísne individuálnej zodpovednosti za skutok, ktorý má svoju mieru závažnosti a dôsledkov. Nijaký právny poriadok nemôže regulovať všetky situácie, ktoré môžu nastať pri uplatňovaní právnej úpravy. Každý právny poriadok sa môže uplatniť vo všetkých prípadoch iba vtedy, ak sa právna úprava dotvorí výkladom práva. Základom výkladu práva v právnom štáte je zdravý rozum. K dôležitým materiálnym znakom právneho štátu je aj existencia kritérií, podľa ktorých a vysvetľuje a uplatňuje každá právna norma (cit. Drgonec: Ústava Slovenskej republiky – Komentár, Heuréka 2004, str. 57 – 58).

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd o sankcionovaní za akékoľvek trestné obvinenie (za ktoré sa považuje aj sankcionovanie v ktorejkoľvek oblasti verejného práva), má súd konať v plnej jurisdikcii.

S poukazom na ustanovenie § 250j ods. 5 O.s.p. ak súd na základe vykonaného dokazovania (na podklade administratívneho a súdneho spisu) dospel k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám. Uvedené ustanovenie zákona sa vzťahuje aj na odvolacie konanie (§ 246c, § 211 ods. 2 O.s.p.). Podľa § 250ja ods. 4 ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom (v časti výšky uloženej pokuty) a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie. Inak o odvolaní rozhodne spôsobom podľa § 219 až 221 O.s.p.. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dôvodne zamietol podanú žalobu v časti uplatneného základu – kvalifikácie skutku, keďže v danom prípade žalobca porušil povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zákona č. 529/2002 Z.z.. Odvolací súd vzhľadom na požiadavku hospodárnosti konania nevidel dôvod na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu, pretože skutkový stav považoval za dostatočne zistený a samotné právne posúdenie veci čo do kvalifikácie sankcionovaného konania nebolo materiálne nesprávne. Za vecne nesprávne však považoval súd výrok o výške uloženej sankcie, čo v rámci rozhodovania v plnej jurisdikcii napravil sám odvolací súd zmenou výroku rozhodnutia správneho orgánu (§ 250j ods. 5 O.s.p. a § 250ja ods. 4 O.s.p.).

Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie, dospel odvolací súd k záveru, že v konaní nebola preukázaná vyššia miera negatívnych dôsledkov konania žalobcu (závažnosť, dĺžka konania a následky), než ktorá vyplývala z rozhodnutí žalovaného a prvostupňového správneho orgánu. Preto považoval uloženie sankcie na dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia v sume 500 € za primerané okolnostiam prípadu a súčasne zodpovedajúce aj požiadavke generálnej prevencie.

Vzhľadom na dôvody zmeny rozsudku súd nepriznal žalobcovi náhradu trov konania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s 250k ods. 1 O.s.p.), keďže nemal vo veci plný úspech a k zmene právnej úpravy prišlo až počas

konania na odvolacom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09. septembra 2010

JUDr. Jana Z e m k o v á , PhD. , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková